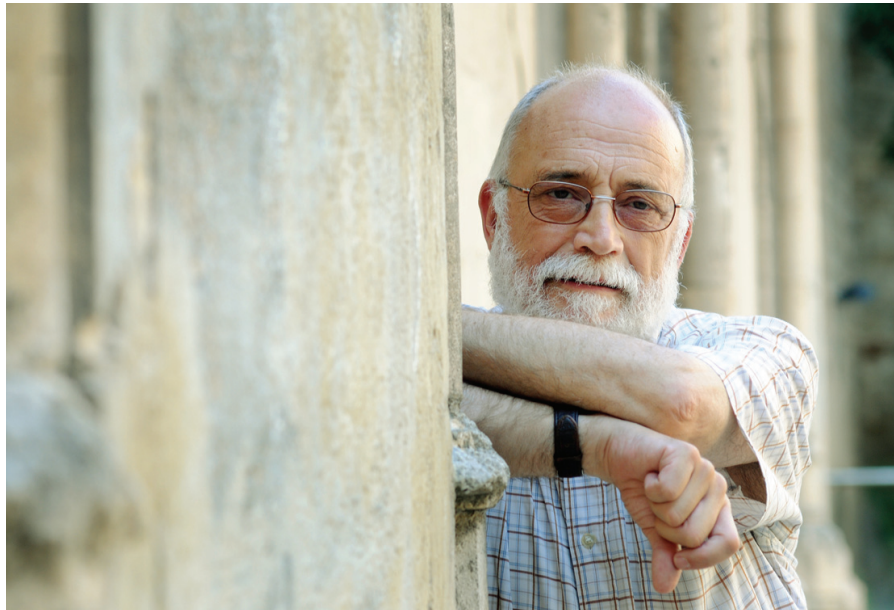

Cultura

LA REALITZADORA VOL RETRATAR «LA PERSONA RERE EL MISSATGE»

L'ACTIVITAT DEL PERFILAT EXIGEIX UN TRACTAMENT DE 'ROAD MOVIE'

chez Marcos, la qual havia de filmar un seminari impartit pel conegut activista. «Jo pensava que pots trobar fàcilment a Youtube l'Arcadi parlant, i vaig proposar que es fes quelcom de diferent. Vaig seguir-lo durant una setmana, i del que em vaig enamorar va ser de la persona. És un personatge de pel·lícula», explica.

Després de cinc dies a la plataforma Verkami, els responsables ja han assolit més de la meitat dels 3.000 euros que sol·licitaven. El seu destí ha de ser el lloguer d'equip de so i d'il·luminació, i el pagament de dietes per a l'equip de rodatge. Sembla que la iniciativa arribarà a bon port, entre altres coses, per la modestia de la xifra requerida. Perquè, com és habitual en el *crowdfunding*, es demanen quantitats molt ajustades perquè l'internauta no hi vegi un gran ànim de lucre. Però aquesta dinàmica *low cost* arriba a ser excessiva, i aboca molts creadors i tècnics al voluntarisme.

començat el rodatge oficial; fins ara l'acompanyava amb el càmera o jo sola»), però alhora se'n comencen a prefigurar alguns eixos. Com que el film haurà de tenir un cert aire de *road movie* perquè la realitat quotidiana del personatge així ho demana: «Hem seguit l'Arcadi durant tres setmanes intermitents per descobrir quina forma havíem de donar al documental. I hem vist que la seva vida és un viatge constant, amb conferències, classes, molt de cotxe i avions, i que així l'hem de reflectir».

El procés de muntatge, i no sols el rodatge, acabarà de definir la pel·lícula, però l'autora anticipa que serà «molt Arcadi, la persona rere el missatge. Però el discurs va en simbiosi amb la persona, i no es poden separar l'un de l'altre». Les paraules d'Oliveres no sols abracen l'humanisme i denuncien les injustícies i les desigualtats, sinó que també qüestionen els models econòmics imperants. Aquesta vessant pot resultar feixuga a alguns sectors de l'audiència, però a la cineasta no li fa por perquè el protagonista «és molt amè quan explica les coses».

D'alguna manera, la presència de Dària Esteva com a productora vincula el projecte amb l'ombra allargada d'un dels grans catalitzadors del documental contemporani a Catalunya, Joaquim Jordà. Dària és la filla de Jacinto Esteva, que va codirigir el primer llargmetratge de ficció del mestre (*Dante no es únicament severo*) i va convertir-se en tema i subjecte principal d'una de les seves obres més

Els responsables del film han optat pel micromecenatge a través d'Internet.

La lluita d'Arcadi Oliveres es fa pel·lícula

Un jove equip de cineastes fa un documental, finançat amb petites aportacions, sobre un dels emblemes de l'altermundisme català

TEXT IGNASI FRANCH
FOTO IVAN G. COSTA

El *crowdfunding*, el micromecenatge a través de la xarxa, segueix essent moda i es visualitza com una alternativa per al finançament d'obres culturals. En el món permanentment canviant d'Internet es fa difícil anticipar si aquesta novetat es consolidarà en les seves formes actuals, si mudarà o si desapareixerà deixant pas a altres fórmules. De moment, però, està servint perquè desenes d'artistes tirin endavant els seus projectes.

En tot cas, poques iniciatives encaixen tant en la dinàmica del *crowdfunding* des-

interessat (n'hi ha d'altres models més orientats a la inversió) com el rodatge d'un documental sobre l'economista Arcadi Oliveres, un emblema de l'*altermundisme* català que no defalleix a l'hora de proposar una economia al servei de les persones. L'obra està en marxa, es finança amb aquest model col·laboratiu, i serà distribuïda sota llicència Creative Commons per facilitar que hi accedeixi el màxim nombre d'espectadors.

Tot va néixer d'un encàrrec de l'ONG Justícia i Pau a la realitzadora Èrika Sà-

Sánchez concedeix que la quantitat que s'ha demanat és molt baixa per a una producció audiovisual, encara que compti amb un equip reduït. Per aquest motiu, no descarta «entrar a altres plataformes en el futur, per destinar més diners a les mateixes partides, o a altres necessitats que puguin sorgir. Nosaltres apostem per un finançament mixt, amb una part més tradicional i una altra de micromecenatge. Però, mentre busquem amb qui podem comptar, funcionarem amb els diners de Verkami i els que ja havíem recollit al web <www.documentalarcadioliveras.org>».

UN VIATGE QUOTIDIÀ

L'autora parla d'aspectes per definir, d'un procés creatiu encara en marxa, i no vol renunciar a prendre decisions en el moment, per impuls. El procés encara és en una fase inicial («aquesta setmana hem

trasbalsadores, *El encargo del cazador*. Sánchez s'hi sent molt còmoda amb aquest nexa «perquè l'escola de Jordà té una visió del gènere que m'agrada i que he estudiat molt», i hi afegeix que altres membres de l'equip també van treballar amb el recordat autor de *De nens*.

La càmera tendeix a idolatrar els personatges que filma, sobretot si aquests desperten la simpatia que desperten Oliveres i les seves causes. Sánchez n'és conscient, i afirma que la manera de superar aquest obstacle és «conèixer molt la persona, parlar amb el seu entorn, veure les coses que el fan humà, les petites debilitats. És una qüestió complicada i que haurem de treballar, perquè el que no vull és fer un homenatge. Però no s'ha d'oblidar que faig això perquè m'apassiona la figura que retrato. Així que hauré de trobar un punt d'equilibri». ▲